

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci navrhovatelů:

a) ,

b)

c) Z.

d) **Obec Panenské Břežany**, se sídlem Hlavní 17, 250 70 Panenské Břežany, všichni zastoupeni JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2, proti odpůrci: **Středočeský kraj**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti **Martina Doubka**, bytem i o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Středočeského kraje, schválených usnesením Zastupitelstva Středočeského kraje dne 19.12.2011 pod č. 4-20/2011/ZK, v části textového i grafického vymezení koridoru pro veřejně prospěšnou stavbu D006 s označením „Koridor dálnice D8: doplnění MÚK Odolena Voda“,

t a k t o :

- I. **Opatření obecné povahy – Zásady územního rozvoje Středočeského kraje schválené usnesením Zastupitelstva Středočeského kraje dne 19. 12. 2011 pod č. 4-20/2011/ZK se zrušuje v části textového i grafického vymezení koridoru pro veřejně prospěšnou stavbu D006 s označením „Koridor dálnice D8: doplnění MÚK Odolena Voda“, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Odpůrce je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů řízení částku 57.461,60 Kč k rukám jejich zástupce JUDr. Ondřeje Tošnera.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se návrhem doručeným zdejšímu soudu dne 13. 1. 2014 domáhají zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného opatření obecné povahy (dále též „ZÚR“), v části textového i grafického vymezení koridoru pro umístění veřejně prospěšné stavby v oblasti dopravy uvedené v části 7.1. Veřejně prospěšné stavby v oblasti dopravy jako stavba číslo D006 s označením „Koridor dálnice D8: Doplnění MÚK Odolena Voda“ (dále jen „MÚK D006“).

Navrhovatelé a), b) a c) svoji aktivní legitimaci odvíjejí od vlastnictví nemovitostí nacházejících se v blízkosti MÚK D006 [v katastrálním území Dolínek je navrhovatel a) vlastníkem pozemku p. č. st. - pozemku p. č. a rodinného domu č. p. na pozemku p. č. st. , navrhovatel b) vlastníkem pozemku p. č. st. , pozemku p. č. a rodinného domu č. p. na pozemku p. č. st. a navrhovatel c) vlastníkem pozemku p. č. st. , pozemku p. č. a rodinného domu č. p. na pozemku p. č. st.], o nichž uvádí, že se nachází ve vzdálenosti cca 150 – 200 m od dálnice D8. Dodávají, že vzdálenost MÚK D006 bude menší, neboť ta má mít větve po stranách dálnice, a že vzdálenost ještě menší bude mezi nemovitostmi navrhovatelů a silnicí III/0087, na jejímž křížení s dálnicí D8 má být MÚK D006 vybudována a na niž v důsledku toho podstatně vzroste provoz. Navrhovatelé a), b) a c) tvrdí, že napadeným opáčením obecné povahy byli zkráceni na svém vlastnickém právu, neboť MÚK D006 by s sebou přinesla zvýšení hlukové zátěže, znečištění ovzduší a prašnosti, což by vedlo k znehodnocení nemovitostí navrhovatelů a) b) a c) z hlediska urbanistických i z hlediska zdravých životních podmínek a pohody bydlení. Navrhovatelé a) b) a c) též tvrdí, zkrácení práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Navrhovatel d) jakožto územně samosprávný celek se zaručeným právem na samosprávu ve vztahu k svému území, uvádí, že bezprostředně sousedí s obcí Odolena Voda, na jejímž území je MÚK D006 navrhována, a tudíž negativní účinky s tímto záměrem spojené (zejména podstatné narušení prostředí z hlediska urbanistického i z hlediska hluku a znečištění ovzduší) se projeví i na jeho území a dotknou se tak práva navrhovatele na samosprávu ve vztahu k jeho území. Navrhovatel d) tvrdí, že je jeho povinností pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů a chránit veřejný zájem. Navrhovatel d) také odkazuje na § 101a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který jeho aktivní legitimaci zakládá sám o sobě, a na judikaturu příznávající aktivní legitimaci ve vztahu k napadení opatření obecné povahy městské části.

Navrhovatelé v této souvislosti zdůrazňují, že zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 424/2010 Sb. (dále jen „stavební zákon“) přesunul těžiště řešení přípustnosti výstavby právě do co nejrannějších fází přípravy záměru, tj. právě do fáze územního plánování, kdy je nutno vyřešit zásadní střety v území. Z tohoto důvodu je i v těchto fázích připuštěn soudní přezkum příslušných aktů. Z hlediska zásahů do právní sféry navrhovatelů klíčová otázka, tj. zda je možno situovat mimoúrovňovou křižovatku na dálnici D8 do blízkosti nemovitostí navrhovatelů, resp. území navrhovatele, je předmětem řízení o vydání ZÚR, a je v tomto řízení ve vztahu k navazujícím procesům a řízením již závazně vyřešena. V územním řízení již lze nanejvýše ovlivnit jen dílčí parametry stavby, ale nelze namítat urbanistickou nevhodnost zřízení mimoúrovňové křižovatky v daném místě a zvrátit v ZÚR již stanovenou možnost využití území pro tuto stavbu. V této souvislosti navrhovatelé odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, čj. 7 As 57/2007-98 (všechny dále citované rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

1. Podmínky řízení a přípustnost návrhu

Krajský soud v Praze nejprve před samotným věcným posuzováním jednotlivých námitek navrhovatelů zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Mezi takové podmínky je třeba řadit především existenci opatření obecné povahy, aktivní žalobní legitimaci navrhovatelů a formulaci návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2008, čj. 9 Ao 1/2008-34).

Zásady územního rozvoje se v souladu s ustanovením § 36 odst. 4 stavebního zákona,

vydávají formou opatření obecné povahy podle správního řádu. Napadené ZÚR byly schváleny zastupitelstvem odpůrce dne 19. 12. 2011 a posléze vydány formou opatření obecné povahy; o existenci napadeného opatření obecné povahy tudíž není sporu.

Navrhovatelé a), b) a c) svoji legitimaci k podání předmětného návrhu dovozují z vlastnictví shora uvedených nemovitostí. Vlastnické právo navrhovatelů k předmětným nemovitostem soud ověřil z výpisů z katastru nemovitostí (LV č. a LV č. a LV č. , všechny pro k. ú. Dolínka a obec Odolena Voda). Dotčení těchto nemovitostí MÚK D006 lze dovodit již s ohledem na blízkost uvedených nemovitostí od tohoto záměru a povahu zamýšlené stavby. S ohledem na výše uvedené má proto soud za to, že legitimace navrhovatelů k podání návrhu je v dané věci dána, ostatně mezi účastníky aktivní legitimace těchto navrhovatelů k podání návrhu nebyla sporná.

Navrhovatel d) svoji aktivní legitimaci opírá o ustanovení § 101a odst. 2 s. ř. s. a o tvrzení zkrácení jeho práva na samosprávu. Aktivní procesní legitimace, tj. oprávnění podat návrh na zrušení opatření obecné povahy, navrhovateli d) bez dalšího přísluší, a to s ohledem na § 101a odst. 2 s. ř. s., podle kterého návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části může podat též obec. To ostatně nezpochybňuje ani odpůrce. Ten však již brojí proti tomu, že by navrhovateli d) měla příslušet i aktivní věcná legitimace; to proto, že zastavěná část této obce se nachází cca 1,5 km od MÚK D006, která je situována na území jiné obce, přes katastrální území navrhovatele d) nebude vedena žádná nájezdová komunikace a nedojde zde tak k zvýšení provozu, a to ani v případě dosud nerozhodnutého rozvoje letiště Vodochody, které leží na opačné straně dálnice D8 a jehož rozvoj ZÚR navíc nenavrhují.

Aktivní věcnou legitimaci obce je třeba individuálně zkoumat z hlediska existence vztahu mezi právní sférou obce a územím, které je napadenou částí opatření obecné povahy regulováno. Její nedostatek zpravidla vede k zamítnutí návrhu; odmítnutí návrhu z uvedeného důvodu by přicházelo v úvahu jen v případě zjevného nedostatku aktivní věcné legitimace, tj. nedostatku nepochybného, nesporného a na první pohled zjistitelného již se samotného návrhu. Příslušné úvahy a závěry soudu se tedy odvíjejí od obsahu návrhu, ve kterém je zapotřebí plausibilně, logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení právní sféry navrhovatele. Taková tvrzení sice navrhovatel d) v návrhu neuvádí v rámci části, ve které se ke své legitimaci výslovně vyjadřuje, kde uvádí pouze obecné tvrzení, že realizace MÚK D006 by s sebou přinesla podstatné narušení prostředí z hledisek urbanistických a z hlediska ochrany před hlukem a ochrany ovzduší, avšak plynou z jiné části návrhu, ve které navrhovatelé uvádí, že v důsledku realizace MÚK D006 by podstatně vzrostl i provoz na silnici III/0087 a na navazujících komunikacích [na komunikaci III/0087 navazuje mj. komunikace III/24210 (směr Mělník) a III/0086 (směr Brandýs n. L. – Stará Boleslav, Mladá Boleslav)], které prochází středem obce Panenské Břežany v těsné blízkosti základní a mateřské školy a obecního úřadu, přičemž navýšením provozu na těchto komunikacích by byl negativně ovlivněn život v celé obci. Jelikož význam mimoúrovňových křižovatek (dále též „MÚK“) nemůže být striktně omezován pouze ve vztahu k území, na kterém se bude taková stavba nacházet, má soud za to, že dotčení navrhovatele d) záměrem MÚK D006 nelze vyloučit pouze argumentací, že se tento záměr nachází cca 1,5 km od zastavěné části katastrálního území navrhovatele d). Naopak je třeba vzít v úvahu, že tento záměr je umístěn na křižovatku dálnice D8 s komunikací III/0087, na kterou navazuje komunikace III/24210, která vede přímo do středu obce a tedy nelze vyloučit, že v důsledku MÚK D006 bude do obce přivedena zvýšená doprava. Z tohoto důvodu soud uzavřel, že aktivní věcná legitimace může svědčit i navrhovateli d).

Další podmínkou projednatelnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s., resp. meritorně projednatelný závěrečný návrh (petit). Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatelé a), b), c) a d) (dále jen „navrhovatelé“) požadují zrušení konkrétně vymezené části napadeného opatření obecné povahy, je třeba považovat za splněnou i tuto podmínku

řízení o podaném návrhu.

Návrh byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.) a obsahuje požadované náležitosti (§ 101b odst. 2 s. ř. s.).

2. Posouzení důvodnosti návrhu

Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Toto pravidlo soudního přezkumu opatření obecné povahy bylo zavedeno s účinností od 1. 1. 2012 novelou s. ř. s. provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. Podle dřívější úpravy soud nebyl vázán právními důvody návrhu; mohl tedy napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit i z jiných důvodů než z těch, které navrhovatel vytkl. Aplikoval tedy vždy kompletní algoritmus (test) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS). Těmito kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem; 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, tedy konkrétně, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem, jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně; v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli. Nově formulovaným ustanovením § 101d odst. 1 s. ř. s. však dochází k omezení rozsahu přezkumu opatření obecné povahy. Soud tedy při přezkumu opatření obecné povahy bude algoritmus (test) přezkumu v celém rozsahu aplikovat pouze za předpokladu, že navrhovatel všechny jeho kroky zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Při samotném věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

1. Rozpor vyhodnocení vlivů ZÚR na životní prostředí s právními předpisy a jeho nepřezkoumatelnost

Po odkazu na § 10a odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon EIA“), § 19 odst. 2, § 36 odst. 1 a § 37 odst. 1 stavebního zákona a přílohu č. 5 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění před novelou č. 458/2012 Sb. (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“) navrhovatelé namítají, že v ZÚR chybí posouzení MÚK D006 na životní prostředí. Není seznatelné, a to alespoň v rozsahu jež je nezbytný pro vymezení ploch a koridorů, na jaké vlivy bude záměr působit, jaká je jejich plošná míra zásahu do životního prostředí, jaká je intenzita daných vlivů, jak byly tyto vlivy zjištěny a jak bylo dojito k závěrům uvedeným ve vyhodnocení. Vyhodnocení vlivů MÚK D006 na životní prostředí je provedeno pouze jedinou známkou „+1“ a doprovodný text je nejasný. Uvádí se zde, že doplnění MÚK D006 umožní napojení průmyslové zóny přímo na dálnici bez nutnosti průjezdu přílehlými obcemi. Není však zřejmé, o jakou průmyslovou zónu má jít, přičemž stávající průmyslové zóny mají daleko blíže k MÚK Úžice a MÚK Zdíby. Nejasné je i tvrzení, že lze očekávat snížení imisní i hlukové zátěže obytné zástavby, neboť umístění MÚK, která do území přinese nárůst automobilové dopravy, v blízkosti obytné zástavby přinese spíše opačný efekt, zvláště po otevření zářezu, v němž je ve stávajícím místě dálnice

D8 současně vedena a který hluk tlumí. Závěr o snížení imisní i hlukové zátěže obytné zástavby nemůže obstát také proto, že nebyly hodnoceny kumulativní a synergické vlivy MÚK D006 ani její vlivy na životní prostředí. Zcela nehodnoceny jsou i vlivy MÚK D006 na zábor ZPF, na krajinu, vodní poměry, apod. Navrhovatelé se domnívají, že v míře podrobnosti, kterou ZÚR umožňují, lze a je nutné identifikovat a kvantifikovat konkrétní negativní vlivy koridoru v území, včetně hodnocení kumulativních a synergických účinků těchto vlivů, přičemž k tomu nepostačuje uvedení jediné známky. Navrhovatelé odmítají argumentaci, že vlivy záměru budou posuzovány v navazujících stupních přípravy záměru, neboť územní plány ani územní řízení již nemohou nic změnit na trasování liniové stavby, v daném případě na umístění její součásti, tj. MÚK. Mohou se pouze pohybovat v již ZÚR vymezeném koridoru, tedy nemohou odstranit ani střety či nevhodnost situování záměru či případnou jeho kumulaci s jinými záměry, jež jsou založeny ZÚR. Navrhovatelé shrnují, že vyhodnocení vlivů MÚK D006 na obyvatelstvo, veřejné zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, flóru, půdu, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví a na hlukovou zátěž území nebylo v zásadě nikterak provedeno; jednotlivé vlivy nejsou v ZÚR popsány ani kvantifikovány, není uvedeno na základě jakých údajů a podkladů byly vlivy zjišťovány a hodnoceny, nejsou nikterak popsány a hodnoceny vlivy sekundární, synergické a kumulativní (k tomuto viz dále bod 2a) nejsou hodnoceny vlivy na lidské zdraví (k tomuto viz dále bod 2b). V důsledku toho došlo i k porušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (dále jen „směrnice SEA“), která nezbytnost posouzení daného územně plánovacího dokumentu vyžaduje (viz např. čl. 3 odst. 1 čl. 4 odst. 1 této směrnice). Takové vyhodnocení také neplní účel předmětné právní úpravy, neboť neposkytuje dostatečný odborný podklad pro rozhodování o koncepci, a je důvodem pro zrušení ZÚR pro nepřezkoumatelnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, čj. 7 Ao 7/2010-133).

Odpůrce ve svém vyjádření obecně ve vztahu ke všem návrhovým bodům odmítá jako východisko akceptovat závěr, že navazující právní instituty (územní plány obcí a územní řízení) již nemohou nic změnit na umístění MÚK D006; tedy závěr připisující záměrům v ZÚR určitý prvek fatality. Přijetí této teze by zcela paralyzovalo systém územního plánování, který stojí na tom, že každá dokumentace se zpracovává v určitém měřítku a tomuto měřítku odpovídá i míra zkoumání existujících jevů a skutečností. Jednotlivé instituty územního plánování na sebe navazují, přičemž teprve v rámci těchto navazujících procesů bude posuzováno, zda záměr navržený v ZÚR může být realizován v podobě již konkrétní stavby včetně jejího detailního umístění a včetně konkrétního zkoumání míry vlivu MÚK D006 na danou lokalitu prostřednictvím odborných expertíz a studií zabývajících se přípustností míry imisí hluku, prachu, znečišťujících látek. Na základě toho učiněná skutková zjištění o rozsahu imisí způsobovaných rovněž i jinými zdroji znečištění budou závazná pro posouzení věci v územním řízení stejně jako pro příslušný dotčený orgán zajišťující ochranu životního prostředí, jehož stanovisko ve smyslu § 90 stavebního zákona, má stejnou právní váhu jako územně plánovací dokumentace obce či kraje. Odpůrce tedy zdůrazňuje, že záměry obsažené v ZÚR jsou pouze návrhem řešení na úrovni kraje, které se ovšem v praxi nemusí realizovat, neboť takový záměr musí projít posouzením v konkrétním územním řízení, ve kterém je všem vlastníkům dotčených nemovitostí garantováno právo aktivní účasti v řízení.

Odpůrce dále zdůrazňuje, že vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (dále jen „VVURÚ“) se zabývá vyhodnocením vlivů koncepce, nikoliv stavby. Z § 19 odst. 2 stavebního zákona plyne, že součástí VVURÚ je SEA. Toto posouzení se zpracovává podle přílohy č. 5 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., a to proto, že stavební zákon je vůči zákonu EIA zákonem speciálním. Je zásadní vycházet z míry podrobnosti ZÚR (ZÚR byly zpracovány v měřítku 1:100 000), proto by soud například neměl brát v potaz skutečnosti převzaté z podrobnější dokumentace (viz např. str. 5 návrhu – „hluk v Panenských Břežanech“ či důkazy navrhovatelů ze str. 16). Jednotlivé záměry by tak neměly být vyhodnocovány ve

vztahu k detailním skutečnostem, které sice v území existují, ale ZÚR je neregistrují a neposuzují, protože pak by byly naprosto zbytečné další navazující fáze vedoucí k realizaci určitého záměru.

Podle odpůrce MÚK mohou být obsahem ZÚR, ale nemohou být značeny jako plochy nadmístního významu, a to z důvodu měřítka, v němž jsou ZÚR zpracovávány a kterému odpovídá určitá forma generalizace. Proto nejsou MÚK znázorňovány jako plocha, ale pouze schématicky jako určitý symbol, který značí, že v daném prostoru se počítá s MÚK. V ZÚR se navíc nemůže určovat přesná podoba MÚK, stejně jako se např. neurčuje přesné umístění a technický charakter komunikací. Vymezuji se pouze koridory. Ve VVURÚ se proto nemohou samostatně vyhodnocovat MÚK, protože projektant neurčuje jejich konkrétní podobu. Tu určí až podrobná dokumentace a na ní pak velmi záleží, jak budou ovlivněny hygienické podmínky v blízkém okolí. Vlivy MÚK se přitom myslitelně omezují pouze na bezprostřední okolí (v řádu desítek metrů) a pokud není znám tvar a podoba jednotlivé MÚK, není prostě možné vlivy MÚK detailněji hodnotit.

SEA je expertním posouzením potenciálních vlivů zpracované autorizovanou osobou pro daný účel v určitém měřítku, které je třeba vnímat jako upozornění na možné negativní vlivy a také jako vyhodnocení vlivů, které by již na této úrovni vylučovaly zařazení záměrů do ZÚR. Toto posouzení není hmotně-právně závazné, ale slouží toliko jako odborný podklad pro další rozhodování, přičemž správní orgány při svém rozhodování nemusí vždy závěry těchto posouzení respektovat. I na jednotlivý záměr (v tomto případě na MÚK D006) musí být pohlíženo z úhlu vlivů koncepce, nemůže tedy být vyhodnocován omezeně pouze příslušný záměr, ale musí být na něj pohlíženo jako na koncepční řešení určité problematiky (v tomto případě napojení dynamicky se rozvíjejícího širšího zázemí Prahy na kapacitní komunikaci - dálnici D8). Pozitivní vliv na obyvatelstvo je z tohoto pohledu nesporný, stačí jen uvést významné odlehčení komunikací, které jsou zatěžovány při nájezdech na stávající MÚK Úžice a MÚK Zdiby s průjezdy zastavěnými územími sídel (např. Klíčany či Postřižín).

Odpůrce dále uvádí, že ZÚR a SEA by měly být zpracovávány v jednotném měřítku, resp. SEA by nemělo být zatíženo větší podrobností než ZÚR. Navrhovatelé však SEA a EIA nechápou správně. Argumentaci odpůrce však potvrzují i závěry z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2013, čj. 50 A 24/2012-64. Navrhované důkazy (Panenské Břežany – návrh protihlukových opatření -Akustická studie, Ekola group s.r.o., Panenské Břežany – vyhodnocení akustické situace, ŘSD ČR, říjen 2006 a Informace o procesu dle zákona EIA pro záměr nazvaný Letiště Vodochody) v situaci, kdy se v rámci SEA rozptylové a hlukové studie nepořizují, jsou proto zcela irelevantní.

V replice navrhovatelé k obecným úvahám odpůrce uvedli, že ty jejich tvrzení nevyvrací. Naopak potvrzují to, co navrhovatelé uvádějí již od počátku, a sice že úkolem ZÚR je hledání koncepčních řešení, tj. koordinace nadmístních záměrů tak, aby byla umožněna jejich realizace. Navrhovatelé nesouhlasí s určitou bagatelizací významu ZÚR z hlediska jejich závaznosti pro navazující instituty územního plánování a řízení. Rovněž nesouhlasí se závěry odpůrce, že výsledky práce autorizovaného projektanta nelze zpochybňovat.

Navrhovatelé v replice zdůrazňují, že nepožadují, aby ZÚR obsahovaly vyhodnocení, které jde nad rámec jejich podrobnosti. Požadují pouze, aby SEA obsahovalo to, co podle zákona obsahovat má. Odpůrce přitom ani ve svém vyjádření neuvádí, kde se v ZÚR toto nachází. Namísto toho svými tvrzeními pouze zamlžuje podstatu věci. Navrhovatelé trvají na tom, že i v případě MÚK je třeba trvat na vyhodnocení vlivů. Ačkoli sice není určena podoba MÚK, je zřejmé, jaké bude její budoucí zatížení a jaké přinese navýšení provozu na stávajících komunikacích, z čehož lze vyhodnotit i její vlivy na okolní území a posoudit vhodnost jejího umístění. Údajný pozitivní vliv na obyvatelstvo není podle navrhovatelů nijak doložen. Naopak se lze domnívat, že situování křižovatky v „podnormové“ vzdálenosti (cca 3,5 km) od křižovatky sousední dopravu na přilehlých komunikacích nikterak významně

nesníží, naopak zavede dopravu do míst, která nejsou dosud jejím negativním vlivům takto intenzivně vystavena, a na komunikaci, která není pro funkci dálničního přivaděče dimenzována ani trasována. Navrhovatelům je zřejmé, že SEA nebude dosahovat podrobnosti EIA, to však nemůže znamenat, že SEA bude zcela „holé“, neúplné a zcela nepřezkoumatelné.

Pro posouzení věci je relevantní tato právní úprava.

Podle § 1 odst. 3 zákona EIA je účelem posuzování vlivů na životní prostředí získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Tento podklad je jedním z podkladů v řízeních podle zvláštních právních předpisů.

Podle § 10a odst. 1 písm. a) zákona EIA předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí podle tohoto zákona jsou koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1, zpracovávané v oblasti zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti, rybářství, nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, energetiky, průmyslu, dopravy, odpadového hospodářství, telekomunikací, cestovního ruchu, územního plánování, regionálního rozvoje a životního prostředí včetně ochrany přírody, koncepce, u nichž nutnost jejich posouzení, s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývá ze zvláštního právního předpisu, a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů Evropských společenství; tyto koncepce podléhají posuzování vždy, pokud je dotčené území tvořeno územním obvodem více než jedné obce.

Podle § 19 odst. 2 stavebního zákona je úkolem územního plánování také vyhodnocení vlivů ZÚR na vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území; jeho součástí je posouzení vlivů na životní prostředí zpracované podle přílohy k tomuto zákonu a posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast, pokud orgán ochrany přírody svým stanoviskem takovýto vliv nevyloučil.

Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona zásady územního rozvoje stanoví zejména základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití. Zásady územního rozvoje mohou vymezit plochy a koridory, s cílem prověřit možnosti budoucího využití, jejich dosavadní využití nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití (dále jen „územní rezerva“). Součástí zásad územního rozvoje je i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí se popíší a vyhodnotí zjištěné a předpokládané závažné vlivy zásad územního rozvoje na životní prostředí a přijatelné alternativy naplňující cíle zásad územního rozvoje.

Podle § 37 odst. 1 stavebního zákona návrh zásad územního rozvoje pořídí krajský úřad na základě zadání (§ 187 odst. 4) nebo zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje. K návrhu zásad územního rozvoje krajský úřad zajistí vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

Podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. se hodnotí vlivy, které lze rozumně předpokládat, a to v rozsahu, podrobnosti a míře konkrétnosti, jakou má pořizovaná územně plánovací dokumentace. Vlivy se stanoví odborným odhadem. Pod bodem A. této přílohy se dále stanoví, že vyhodnocení vlivů zásad územního rozvoje nebo územního plánu na životní prostředí zpracovává podle přílohy stavebního zákona. Touto přílohou je příloha k § 19 odst. 2 stavebního zákona s názvem: Rámcový obsah vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu na životní prostředí pro účely posuzování

